

Az 1. nap eseményei

Kora reggel, 5 órakor gördült ki buszunk iskolánk elől. Vállajnál átléptük a határt, majd rövid utazást követően, Nagykárolyba érkeztünk. Itt találkoztunk idegenvezetőnkkel, Tiponucz Tiborral, aki utazásunk során nagyon sok érdekes információval látott el bennünket. A buszról rögtön láthattuk a volt Aranyzarvas fogadó épületét, ahol Petőfi Sándor megismerkedett Szendrey Júliával. Hamarosan megérkeztünk a Károlyi kastélyhoz. Megtudtuk, hogy a romantikus várkastély a Károlyiak rezidenciája volt. A belső térbe érkezve csoportképet készítettünk. Végig jártuk az impozáns épület belső terét, és megtekinthettük felújított dísztermeit, és gazdag gyűjteményét. Látogatásunk végeztével sétát tettünk a kastélyt körül ölelő, gyönyörű angol kertben. Utazásunkat folytattuk Szatmárnémetibe, ahol ragyogó napsütéses, bár kissé hűvös idő fogadott bennünket. A belvárosban sétálva megcsodálhattuk a Lánchos templomot, mely nevét a templomot körülvevő alacsony lánckerítésről kapta. Mindenki fotózott, igyekezett megörökíteni a látottakat. Tovább sétáltunk, és egy nagy térre érve elénk tárult a római katolikus székesegyház épülete. Idegenvezetőnk közben jelezte, hogyha balra nézünk a vörös épület a Vécsey palota épülete. A palota helyén egykor állt épületben kötötték meg a szatmári békét. Természetesen később ide is ellátogattunk, ahol Makó Vivien felolvasta a békekötést megörökítő emléktábla magyar nyelvű feliratát. A székesegyháztól a parkon át sétálva hamar megpillanthatuk a kék, mázas kerámiaburkolatos tetejű Pannónia Szálló, ma Dacia Szálloda szecessziós épületét. A távolról díszes, impozánsnak látszó épülethez közeledve kissé csalódást okozott számunkra, hogy állaga megromlott, felújításnak nyomát sem láthattuk. Reméljük, majd erre is jut anyagi lehetőség, hogy régi pompájában ragyoghasson. Tovább haladtunk, és mindenkinek a figyelme, a Pannónia Szállótól néhány percnyi járásnyira magasodó, Szatmárnémeti városának egyik ékessége, a Tűzoltótorony felé irányult. Idegenvezetőnktől megtudtuk, hogy az épület a városban lévő tüzek észlelésére szolgált. A tűzoltók a magasból kémlelték a várost, és ha valahol tüzet láttak, értesítették a kollégáikat. Ismét buszra szálltunk. Következő megállónk Nagybányán volt, ahol felkerestük az Ásványtani Múzeumot. A buszból kiszállva igen szedtük a lábunkat, mert egy gyorsan kerekedő zivatarból csak úgy ömlött nyakunkba az eső. De kárpótolt minket a sok ragyogó ásvány, a szebbnél szebben csillogó, különleges formájú kincsek, gondos munkával kiállított darabjai. A múzeumban lévő hölgy egy rövid bevezető előadásban ismertette, hogyan is kerültek ide a kiállított darabok, hogyan bővült a múzeum állománya. Itt szintén nagyon sok képet készítettünk, hogy fotókon is megörökítsük a látottakat. A nagybányai kirándulásunk kissé borongós időben történt, ezért buszos körsétával folytattuk utunkat. Láttuk a Teleki Házat, mely a bányavidék egyetlen, magyar művelődési intézménye, valamint az Erzsébet-házat is, a

különleges piros tornyú, református templomot, mely kedvelt témája a nagybányai festőiskola alkotóinak. Kiszálltunk a buszból, hogy a sétáló utcán még végig menjünk, de újra tornyosultak a felhők, és idegenvezetőnk javaslatára tovább utaztunk Koltóra. A buszon megígérte, hogy másnap Máramarosról visszatérve még újra ellátogatunk Nagybányára.

Koltóra érve már derült idő fogadott bennünket. Az egykori Teleki kastélyt látogattuk meg, ahol Petőfi Sándor és Szendrey Júlia a mézes heteiket töltötték. Sajnos a kastélyt belülről nem láthattuk, mert az épületet felújítják, ezért zárva tart, s a kiállítás anyagát ideiglenesen a közeli művelődési házba költöztették, ahová a kastély megtekintése után, szintén ellátogatunk, hogy a nagyközönség számára kiállított tárgyakat, képeket megnézzük. A kastélyt bemutató vezetőnkől sok érdekességet hallottunk, például a költő és felesége nyolc hetet töltöttek itt, de előtte Petőfi megkérte Telekit, hogy senki se maradjon a kastélyban rajtuk kívül, mire a ház ura csak ennyit mondott: „Ki hallott még olyat, hogy szerelemmel jól lehet lakni?“, ezért egyedül a szakácsot mégis beengedték a kastélyba. Itt született a Szeptember végén című költemény, és még számos szerelmes vers! Tanulóink is készültek. Szabó Viktória a Teleki kastély történetével ismertetett meg bennünket. Tuza Bálint Petőfi látogatásairól tartott kiselőadást, majd közös szavalattal idéztük fel Petőfi gondolatait, érzéseit a közösen elmondott, feleségéhez íródott Szeptember végén című költeménnyel.

Rövid sétát tettünk a kastély kertjében, ahol különleges fákat: som és ciprus láttunk, valamint megcsodálhattuk a költő és hitvese szép szobrát. Itt a művelődési ház vezetője, egy nagyon kedves hölgy tartott irodalmi előadást Petőfiről, akinek tapssal köszöntük meg lelkes előadását. Ismét közös versmondással elevenítettük fel a Szeptember végén című költeményt.

A tartalmasan eltöltött nap után elfoglalhattuk szálláshelyeinket Koltón. Szállásadóink nagy vendégszeretettel fogadtak minket. Elfoglaltuk a szobáinkat, s ki sem csomagoltunk, már a terített asztalokon finom vacsorával kínáltak. Kedves szavakkal kínáltak minket: „Vegyétek, szeressétek!” A vacsora után ellátogatunk a közeli református temetőbe, ahol felkerestük Teleki Sándor, valamint felesége sírját.

Visszatérve szálláshelyeinkre mindenki nyugovóra tért, hisz másnap ismét sok kaland várt ránk.